

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V písmech je lidské tělo často uváděno jako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky, které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědomělí a mají úplnou víru

ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežít z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnutí Prozřetelnosti, inediáté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijí z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediáté), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, které nám představují tyto osoby z minulosti a současnosti, kteří si vybrali žít na Zemi bez jídla. Možná vás budou jejich

duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevrou a vaše obzory rozšíří.

Pozývame vás teraz sledovať 2. časť nášho 4-dielneho seriálu s názvom „Mistryně Jue Tong: čínská inspirující wateriánská jeptiška“, v relácii Medzi Majstrom a žiakmi.

Mistryně Jue Tong z čínské provincie Jilin je buddhistickou jeptiškou již více než 23 let. Posledních šest let žije bez jídla, požívá pouze vodu, jež byla požehnána. Postupně přišla k tomuto životnímu stylu skrz podstoupení několika půstů, přičemž každý byl delší než ten předchozí. V dnešním pořadu se dozvíme o jejich zkušenostech v průběhu těchto půstů, a o tom, co ji nakonec vedlo k tomu, aby si zvolila život bez jídla. Jak jste se stala breathariánkou? Učila jsem se od své babičky. Za svůj život se postila třikrát. Necítila jsem se dobře, když jsem jedla. Počínajíc rokem 2006 jsem postupně přestala jíst. Cítila jsem se skvěle. Vegetariánkou jsem byla po 23 let, od roku 1989. Poté, co jsem se stala buddhistickou jeptiškou, jsem se dozvěděla, že moje babička se třikrát

postila. Pomyslela jsem si,  
že bych to také mohla zkusit.  
Počínajíc rokem 1989  
jsem se několikrát postila –  
18 dní, 24 dní, jeden měsíc,  
49 dní, a 100 dní.  
Pak jsem pokračovala  
po následujících šest let.  
Původně jsem neměla  
v plánu stát se breathariánkou.  
Ale jakmile jsem  
znovu začala jíst,  
nebylo mi dobře a byla jsem  
slabá. Takže jsem zcela  
přestala jíst a cítila jsem se  
skvěle.  
Můžete si vzpomenout,  
jak jste se cítila  
první den vašeho půstu?  
Na co jste myslela?  
Prvního dne jsem se  
zamkla  
ve svém pokoji.  
V noci  
jsem pociťovala hlad.  
Pak jsem recitovala  
Buddhova jména  
a pocit hladu  
zmizel.  
Cítila jsem se skvěle.  
Čím déle to trvalo,  
tím lépe jsem se cítila.  
Po třech dnech  
jsem již hlad nepociťovala.  
První tři dny  
byly obtížné.  
Byla jsem hladová.  
Ale před Buddhou  
jsem přísahala,  
že se budu postit 18 dnů,  
takže jsem byla  
rozhodnutá nejíst.  
Později jsem  
už vůbec nepociťovala hlad.  
Jak jste se cítila  
fyzicky a duševně  
po prvních několik dnů?  
Cítila jsem se uvolněně.  
Neměla jsem tolik  
toulavých myšlenek

jak obyčejní lidé mívají.  
Jen jsem se koncentrovala  
na přeřikání Buddhových  
jmen, a svatých sůter  
a manter.  
Nikdy jsem se necítila  
tak uvolněně a svobodně,  
když jsem jedla.  
Nyní mé tělo bylo lehké  
jako pták.  
Chodila jsem velmi rychle.  
Nikdy jsem nic podobného  
nezažila,  
když jsem běžně jedla.  
Můžete popsat,  
jak jste se cítila  
po týdenním půstu  
a po jednom měsíci?  
Po týdnu jsem se cítila  
uvolněně a bezstarostně.  
Po jednom měsíci  
jsem se cítila neuvěřitelně  
bezstarostně a šťastně.  
Tento blažený, radostný pocit  
byl nepopsatelný.  
Nelze to vyjádřit slovy.  
Radost, kterou získáte  
když přestanete jíst,  
je úžasná.  
Uzdravila jste se z některé  
z vašich tělesných nemocí  
v průběhu jednoho týdne  
či jednoho měsíce procesu?  
Ano. Artritida, zánět ledvin,  
gynekologické potíže,  
všechny tyto nemoci  
byly vyléčeny po jednom  
měsíci bez jídla.  
Mé tělo bylo  
výjimečně zdravé.  
Čím více jsem se postila,  
tím lépe jsem se cítila.  
Nepotřebovala jsem  
žádné pilulky ani injekce.  
Bylo to velmi zdravé  
a plně radosti.  
Prošla jste  
v průběhu procesu  
stávání se breathariánkou  
různými stádii?

Ano. Je to  
jako chodit do školy.  
Jsou tu různé stupně.  
Po mém 49 denním půstu  
jsem odstranila  
zbývající odpadní látky  
ze svých střev.  
Měly černou barvu.  
V té době mi vrtalo hlavou,  
proč měly takovou barvu.  
Později mi došlo, že to byl  
exkrement za velmi dlouhé  
období. Poté jsem se  
stala zdravější.  
Má mysl byla jasnější.  
Má paměť  
se také zlepšila.  
Byly zde nějaké další faktory,  
které vám pomohly  
pokračovat dál, jako  
modlitba či meditace?  
Byla jsem požehnána  
Quan Yin Bódhisattvou.  
Bylo to úžasné.  
Každý den jsem se modlila  
a přeřikávala sůtry,  
a požádala jsem Quan Yin  
Bódhisattvu, aby mi pomohla  
uspět. Uspěla jsem tedy  
díky Buddhovu požehnání.  
Podělila jste se s ostatními  
o své zkušenosti?  
Ano. Sdělila jsem  
své zkušenosti  
svým žákům  
a nějakým dalším lidem,  
kteří jsou spřízněni.  
Také jsem jim  
asistovala při půstech.  
Poté, co zjistili,  
že umím užívat svěcenou  
vodu k léčení nemocí,  
přišlo několik set  
lidí z celé země  
a zkusili se  
stát breathariány  
pod mým vedením.  
Jeden žák  
již nejí  
po tři roky.

Nyní v našem ašramu  
mnoho lidí nejl  
100 dnů,  
49 dnů, 30 dnů,  
18 dnů, atd.  
Všichni si dopřávají výhod.  
Pokud chcete vědět,  
jak chutná hruška,  
musíte ji sama ochutnat.  
Poté, co to zažijete sama,  
budete vědět  
jak úžasné to je,  
být bez jídla.  
Žádala jste  
v průběhu procesu  
někoho o radu,  
nebo četla nějaké knížky?  
Ne. Moc jsem toho nečetla.  
Nečetla jsem světské knížky  
jako jsou ty  
o pústech či léčení.  
Měla jsem  
žehnajících sílu  
Quan Yin Bódhisattvy,  
která mě chránila  
při všech těžkostech.  
Změnilo to,  
že jste se stala breathariánkou,  
vaši víru?  
Ne. Naopak,  
moji víru to posílilo.  
Vím, že to, čeho jsem  
dnes dosáhla, je díky  
požehnání  
Quan Yin Bódhisattvy.  
My následovníci buddhismu  
nazýváme tento život  
bez jídla a vody  
požehnáním od Buddhy.  
Říkáme, že máme  
duchovní zázemí  
a spřízněnost.  
Někteří lidé dokážou přestat  
jíst bez takového požehnání.  
V tomto světě  
je mnoho lidí,  
kteří žijí pouze z vody,  
nebo dokonce  
nepotřebují ani vodu.  
Jak získáváte

svoji energii, když  
nepřijímáte žádné jídlo?  
Jak říkáme,  
Buddhovo světlo  
osvětluje vše.  
Každý den po modlitbách  
piji svčenu vodu  
Velikého soucitu.  
Buddhova moc sahá  
za hranici porozumění  
lidské mysli.  
Poté, co mistryně Jue Tong  
přešla  
na život bez jídla,  
již dále  
nepocit'ovala hlad.  
Ale příležitostně  
se jí stávalo,  
že byla stále lákána  
vzhledem a vůní jídla  
a měla velikou  
touhu jíst.  
Toužila jste v průběhu  
procesu po jídle?  
V průběhu procesu  
jsem občas měla  
takové pocity.  
Ale složila jsem slib,  
že nebudu jíst.  
Kdykoliv jsem viděla jídlo,  
pomyslela jsem si,  
že můj vztah k jídlu  
již skončil.  
Touha po jídle  
je ve skutečnosti klam.  
Později jsem se  
na tři roky vzdálila do ústraní  
a praktikovala tichost:  
žádné mluvení,  
jen recitování sůter.  
Pak touha po jídle  
zmizela.  
Jak dlouho  
ta touha trvala?  
Trvalo mi  
déle než dva roky,  
než jsem se zbavila  
této touhy po jídle.  
Poté už jsem více  
na jídlo nepomyslela.

Ptala jsem se sama sebe, proč  
jsem jedla, když jsem neměla  
hlad. Později mi došlo,  
že to byla touha po jídle.  
Kdykoliv jsem viděla jídlo,  
zaváhala jsem.  
Poté, co jsem zjistila,  
co bylo mým problémem,  
jednoho dne,  
se třemi žáky,  
jsem uctívala  
Quan Yin Bódhisattvu,  
se slovy „Ctěný  
Veliký soucitný  
Quan Yin Bódhisattvo,  
já jsem Jue Tong.  
Prosím pomoz mi  
zcela odstranit z mé mysli  
touhu po jídle.“  
Mí žáci se také modlili  
o to samé pro mě.  
Měla bych vám čestně říci  
a podělit se nesobecky  
o svou zkušenost:  
Touha po jídle  
byl můj opravdový problém.  
Ostatní jedí  
ne kvůli touze,  
ale protože  
mají hlad a potřebují  
doplnit energii.  
Ale já, ačkoliv jsem  
nepocit'ovala hlad,  
váhala jsem  
při pohledu na delikatesy.  
Ale Quan Yin Bódhisattva  
vždy plní naše přání.  
Od té doby, když  
vidím nějaké dobré jídlo,  
a lidé se mě zeptají:  
„Mistryně, jak se cítíte,  
když nás vidíte jíst?“  
Mohu odpovědět:  
„Jsem šťastná.  
Můžete jíst vše, co chcete.  
Já nejím,  
protože nemusím.  
Vy stále ještě potřebujete  
jídlo.“ Já po něm již  
netoužím.

Je to zcela pryč.  
Dychtit po jídle  
je také forma touhy.  
Ano, je to druh touhy.  
Lákavost jídla  
je silná.  
Je zde spousta  
chutných jídel.  
Mohou svést lidi z cesty.  
Vlastně, když každý den  
piji vodu, činím tak  
s vděčností v srdci,  
protože je požehnána  
velikou mocí  
Quan Yin Bódhisattvy.  
Provedla mě skrz  
a uspokojuje můj žaludek  
vodou, takže mohu  
dát příklad pro lidi,  
aby mohli následovat  
v tomto věku plném dobrého  
jídla a obžerství.  
Mistryně Jue Tong uvádí,  
že výhody tohoto  
životního stylu bez jídla  
jsou tak ohromné, že jsou  
téměř nepopsatelné.  
Pozoruhodná zlepšení  
se dostaví na fyzické,  
duševní,  
a emoční úrovni.  
Může obyčejný  
laický člověk  
také změnit svoji vnitřní  
energii skrz půst?  
Ano, můžete.  
Vaše myšlenky  
se stanou čistšími  
a vaše karmická zátěž  
se zmenší.  
Jedení příliš mnoha jídla  
naplňuje člověka  
toulavými myšlenkami  
a způsobuje,  
že má špatnou náladu.  
Nejedení jídla je nejlepší  
cestou očištění.  
Může vám to také  
pomoci pěstovat soucit,  
zbavit se chamtivosti

a být méně soutěživý.  
Když přestanete jíst jídlo,  
co tu zbývá,  
abyste o to bojovali?  
Po čem dalším byste měli  
toužit? Navíc,  
v letech hladomoru,  
když není žádná sklizeň obilí,  
nebo máme nedostatek jídla,  
pak můžete být  
několik dní bez jídla,  
abyste pomohli ostatním.  
V takovou dobu může být  
půst velmi účinný.

Pre viac informácii  
o Majsterke Jue Tong  
navštívte prosím:  
<http://fudelin.com/>  
alebo  
<http://fdl0309.blog.163.com>